

DECIZIA NR.xxxxxxx/10.04.2007
privind solutionarea contestatiei formulate de
S.C. "xxxxxxxxxxxxx S.R.L. Sibiu, str.xxxxxxxxxxxxxxxxxx nr.59

Directia Generala a Finantelor Publice a Judetului Sibiu a fost investita în baza art.179 din O.G.92/2003 R, cu solutia contestatiei formulate de **S.C."xxxxxxxxxxxxx S.R.L.** împotriva masurilor dispuse prin Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.xxxxxxxxxxxxxxxxxx/09.02.2007 întocmită de Direcția Regională Vamală Brașov.

Contestația a fost depusă prin poștă în data de 02.03.2007 în termenul legal impus de art.177 (1) din O.G.92/2003, fiind înregistrată la organul de control vamal sub nr.xxxxxxxxxxxxxxxxxx/06.03.2007, iar la organul de soluționare a contestației cu nr.xxxxxxxxxxxxxxxxxx/19.03.2007.

Obiectul contestației îl reprezintă măsurile dispuse prin actul contestat privind plata la bugetul statului a sumei de xxxxxxxxxx lei reprezentând :

- TVA - xxxxxxxxxxlei
- majorări întârziere TVA - xxxxxxxx lei.

I. Prin contestația formulată petenta invocă următoarele :

- la 01.08.2005, urmare a unor dificultăți financiare societatea vinde utilajul importat cu DVI xxxxxxxxxxxx21.02.2002 pentru care a beneficiat de scutire de drepturi de import conform Legii nr.133/1999 ;
- nu este de acord cu stabilirea în sarcina sa de drepturi vamale suplimentare deoarece organul de control vamal a făcut o interpretare eronată a reglementărilor vamale prin aceea că obligația societății ar curge din momentul vânzării utilajului importat – 01.08.2005, petenta susținând că "valoarea în vamă se calculează la cursul din ziua constatării" – respectiv data actului de control – 09.02.2007 ;
- nu a înștiințat autoritatea vamală pentru aplicarea regimului vamal corespunzător noii utilizări deoarece cãnsideră că acest lucru s-a făcut din oficiu, fapt pentru care a omis efectuarea înștiințării.

II. Direcția Regională Vamală Brașov prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.xxxxxxxxxxxxxxxxxx/09.02.2007 a reținut următoarele :

Cu declarația vamală de import nr.xxxxxxxxxxxx1/21.02.2002 societatea verificată a importat o instalație de prelucrare și tăiere granit – marmură în baza facturii externe nr.xxxxxxxxxx/17.02.2002 pentru care a beneficiat de facilități vamale și fiscale prevăzute de Legea 133/1999.

În data de 01.08.2005 instalația importată în regim de scutire de drepturi de import a fost vândută către S.C.xxxxxxxxxx00” S.R.L. Sibiu, în baza contractului de vânzare-cumpărare nr.xxxxxxxxxx/01.08.2005 și a facturii fiscale nr. xxxxxxxxxxxx.2005.

Potrivit declarației pe propria răspundere a administratorului societății verificate, document anexat DVI nr.xxxxxxxxxx/21.02.2002, se menționează faptul că bunul importat va fi utilizat în vederea dezvoltării activităților proprii ale societății, iar în cazul schimbării destinației bunului, administratorul se obligă să îndeplinească formalitățile legale privind importul mărfurilor și să achite drepturile de import. În acest caz - se menționează în declarație – că valoarea în vamă se calculează la cursul de schimb valabil în ziua constatării schimbării destinației bunurilor.

Organul de control a constatat că la data de 01.08.2005 s-a schimbat destinația bunului ce face obiectul DVI xxxxxxxxxxxx/21.02.2002 fără ca societatea să anunțe unitatea vamală așa cum prevede art.71 din Legea 141/1997 coroborat cu art.22 din Legea nr.133/1999, pct.19 din H.G.244/2001, art.373 și 390-394 din H.G.114/2001 și art.244 (1) din H.G.707/2006.

Ca urmare a nerespectării de către societate a condițiilor impuse de lege în cazul schimbării destinației bunului importat în scutire de drepturi de import, organul de control vamal a stabilit în sarcina sa TVA de plată în sumă de xxxxxxxxxxxxlei și majorări de întârziere aferente de xxxxxxxxxxxx lei.

III. Având în vedere constatările organului de control vamal, motivațiile contestației, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, organul de soluționare a contestației reține următoarele :

Cauza supusă soluționării este de a stabili dacă societatea mai putea beneficia de facilitățile instituite prin art.22 din Legea 133/1999 în condițiile în care bunul importat ce a făcut obiectul acestor facilități a fost vândut fără a se înștiința autoritatea vamală de schimbarea destinației bunului.

În fapt, importul de scutire de drepturi de import a fost efectuat de societate în data de 21.02.2002, iar vânzarea bunului importat a avut loc în 01.08.2005.

În drept, sunt aplicabile următoarele prevederi legale :

- art.22 (21¹) din Legea 133/1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii, articol în baza căruia societatea a solicitat și i s-a acordat regimul vamal de scutire pentru importul în cauză: *“Întreprinderile mici și mijlocii sunt scutite de la plata taxelor vamale pentru mașinile, instalațiile, echipamentele industriale, know-how, care se importă în vederea dezvoltării activităților proprii de producție și servicii și care se achită din fonduri proprii sau din credite obținute de la bănci românești sau străine”* ;
- pct.18-19 din HG244/2001 pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a Legii 133/1999 unde se menționează :
 - *“Bunurile importate de întreprinderile mici și mijlocii, scutite de la plata taxelor vamale, sunt scutite implicit și de plata taxei pe valoarea adăugată, în conformitate cu prevederile OUG 17/2000 privind TVA, cu modificările ulterioare”.*
 - *“La schimbarea destinației bunurilor importate scutite de la plata taxelor vamale întreprinderile mici și mijlocii sunt obligate să îndeplinească formalitățile legale privind importul bunurilor și să achite drepturile de import. În acest caz valoarea în vamă se calculează la cursul de schimb valutar valabil în ziua constatării schimbării destinației bunurilor în cauză”.*
- art.71 din Legea 141/1997 privind Codul Vamal al României :
“Importatorii sau beneficiarii importului de mărfuri destinate unei anumite utilizări, în cazul în care, ulterior declarației vamale, schimbă utilizarea mărfii, sunt obligați să înștiințeze înainte autoritatea vamală, care va aplica regimul tarifar vamal corespunzător noii utilizări”.

Având în vedere prevederile legale mai sus citate se reține că petenta prin vânzarea bunului importat avea obligația să înștiințeze organul vamal care urma să aplice regimul vamal aferent noii utilizări. Mai mult, însăși petenta prin Declarația pe propria răspundere privind scutirea de la plata taxelor vamale în baza Legii 133/1999 prin semnarea acesteia cunoștea că *“în cazul schimbării destinației bunurilor ne obligăm să îndeplinim formalitățile legale privind importul mărfurilor și să achităm drepturile de import. În acest caz valoarea în vamă se calculează la cursul de schimb valutar, valabil în ziua constatării schimbării destinației bunurilor”.*

Ca urmare, destinația mărfurilor era una din condițiile în funcție de îndeplinirea căreia se acordă sau se mențin facilitățile acordate. În speță schimbarea destinației prin vânzarea bunului importat în data de 01.08.2005 altei societăți, a dat dreptul organelor vamale ca în temeiul art.61, 144 (1) lit.b) din Legea 141/1997, art.373, 390-394 din HG 1114/2001, art.100, 105 din Legea 86/2006, art.244 din HG 707/2006 să constate într-un

interval mai mic de cinci ani de la data înregistrării DVI că importatorul respectiv, petenta a schimbat destinația declarată la momentul introducerii în țară sub regim de import cu facilități.

Astfel, începând cu 01.08.2005, așa cum reiese din FF xxxxxxxxxxxxxxxx01.08.2005 și Contractul de vânzare-cumpărare nr.xxxxxxx/01.08.2005, ia naștere o datorie vamală așa cum în mod întemeiat a calculat organul de control vamal.

Nu a putut fi luată în considerare în soluționarea favorabilă a cauzei susținerea petentei conform căreia valoarea în vamă se calculează la cursul din ziua constatării schimbării destinației, respectiv 09.02.2007 și nu 01.08.2005. Datoria vamală se calculează de la data schimbării destinației înscrisă într-un document justificativ – factură fiscală, contract vânzare-cumpărare, dată fixă în speță 01.08.2005, în schimb ziua constatării are legătură cu momentul când organul vamal întocmește un act de control, moment care poate fi oricând în intervalul de 5 ani de la data DVI așa cum prevăd taxele legale citate.

Menționăm că data de 09.02.2007 este data încheierii actului de control.

Pentru considerentele reținute în baza art.181 (5) din O.G.92/2003 R , se

DECIDE :

Respingerea contestației ca neîntemeiată pentru suma de xxxxxxxxxxx lei reprezentând :

- xxxxxxxx lei - TVA ;
- xxxxxxxxxxx lei - majorări de întârziere TVA.

Prezenta Decizie poate fi atacată la Tribunalul Sibiu în termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR EXECUTIV,

VIZAT ;
SERV. JURIDIC,